

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8743/2024
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милан Младеновић из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник адвокат Душан Микић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4134/2023 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4134/2023 од 18.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4134/2023 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 623/23 од 19.07.2023. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 11.200,00 еура, са каматом према Закону о затезној камати почев од 15.03.2015. године до исплате, у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 336.968,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4134/2023 од 18.01.2024. годин одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла

побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ дуг, тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова донете су применом релевантних одредби материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3 ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу ради дуга поднео 06.01.2020. године, а вредност предмета спора је 11.200,00 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**